

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 24 kwietnia 2014r.,

sprawy **A. B.**,

skazanego z art. 55 ust.3 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 września 2013 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S, z dnia 19 czerwca 2013 r.,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację, uznając ją za oczywiście bezzasadną,**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Skarżący tylko pozornie podnosi w niej zarzut związany z naruszeniem prawa procesowego, którego miałby dopuścić się Sąd Odwoławczy, gdy w istocie skierowany jest on przeciwko ustaleniom faktycznym i ocenom dokonany przez Sąd I instancji. Kasacja została zatem wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523§1 k.p.k., który nie dopuszcza skarżenia w tym postępowaniu ustaleń faktycznych.

Skarżący w apelacji stawiał zresztą zarzut właśnie błędu w ustaleniach

faktycznych.

Ustosunkowując się bezpośrednio do podniesionych w kasacji zarzutów zauważyć wypada, że w apelacji, obrona wskazała zarzuty naruszenia tych samych przepisów procesowych, a zatem ponowne ich przedstawienie na etapie postępowania kasacyjnego jest niedopuszczalne, gdyż postępowanie to nie ma charakteru instancyjnego. Obrona nie podjęła nawet próby powiązania stawianych w kasacji zarzutów z przebiegiem postępowania odwoławczego, brak bowiem podniesienia naruszenia art. 433§1 k.p.k., czy 457§3 k.p.k. Bezspornie też uzasadnienie wyroku sporządzone przez Sąd Odwoławczy jest wnikliwe i zawiera ustosunkowanie się do wszystkich zarzutów podniesionych w apelacji.

Mając zatem na uwadze wskazane powyżej okoliczności, stwierdzić należy jedynie, że:

- zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. podnoszony może być w postępowaniu kasacyjnym tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca,
- art. 5§2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejś ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd,
- art. 410 k.p.k. nie ma zastosowania do postępowania odwoławczego, ponieważ to nie dowody ujawnione przed Sądem II instancji stanowiły podstawę rozstrzygnięcia tego sądu.

W tej sytuacji żaden ze wskazanych przez skarżącego przepisów nie mógł zostać uznany za naruszony podczas procedowania przed Sądem Apelacyjnym, a tym samym zarzut podniesiony w kasacji nie jest zasadny.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

Skazanego obciążono kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego, nie znajdując podstaw do zwolnienia od ich ponoszenia.

